

Sandefjord 19. mai 2015: Vedtak i sak 193-2014.

Klager: NN.

Innklaget: Boligbyggelagenes Inkassoforetak AS, Sjøgata 33, 8006 Bodø.

Saken gjelder: Om klager i tide har fremmet en innsigelse han burde fått vurdert. Om kravet er korrekt varslet, i samsvar med gjeldende regelverk.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet.

Kravet gjelder felleskostnader med kr 6 404 til Sameiet XX.

2. Saksforholdet.

Faktura 5938513 ble ikke betalt til forfall 01.01.14. Av fakturateksten fremgikk det at kravet gjaldt "Restanse fra forretningsfører, 1,0 á kr 6404."

Innklagede sendte 16.09.14 "Purring/Inkassovarsel", tillagt kr 64 i purragebyr. I varselet het det blant annet "Dersom kravet med påløpte renter og omkostninger ikke er betalt innen betalingsfristens utløp, vil saken bli sendt til inkasso, og det vil da påløpe ytterligere omkostninger og renter."

Klager kontaktet Inkassoklagenemnda 24.09.14 og viste til at kravet var betalt ved bruk av avtalegiro. Det ble videre anført at purragebyr var krevd med kr 64, mens det på "sidene deres" fremgikk at maksimalt gebyr kunne være 63 kroner. Klager skal heller ikke ha mottatt purring før han mottok inkassovarsel med renter og gebyrer.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. Innklagede fremla kopi av opprinnelig faktura, kontooversikter, samt "kundespesifikasjon". Det var i tillegg redegjort for rutineene ved fakturering og betaling. Innklagede opplyste at klagers innbetalinger gjennom 2014 i henhold til fremlagt kontoutskrift innebar at klager lå to måneder på etterskudd med betaling av felleskostnader all den tid faktura med forfall 01.01.14 ikke var betalt. Det fremgikk av tilsvaret at innklagede mente kravet var rettmessig.

Innklagedes tilsvaret ble oversendt innklagede med oppfordring til å kommentere innklagedes anførsler, samt å dokumentere eventuelle uregistrerte innbetalinger. Klager ble samtidig oppfordret til å fremlegge dokumentasjon for innbetalinger som skulle være foretatt 20. juli og 20. august 2014. Henvendelsen ble ikke besvart.

Inkassoklagenemndas sekretariat tilskrev innklagede og ba om innklagedes vurdering av om inkassovarselet i saken samsvarte med gjeldende regelverk.

Innklagede besvarte brevet med "[Klagerens navn] har gjort opp kravet og det er ikke iverksatt inkasso. Vi mener at utsendte inkassovarsel er i tråd med gjeldende regelverk."

3. Partenes anførsler.

Klager anfører at kravet er betalt ved avtalegiro. Det anføres videre at han ikke har fått purring før inkassovarsel og at purragebyret er høyere enn de skriver på "sine sider".

Innklagede anfører at faktura 5938513, med forfall 01.01.14, ikke er betalt. Fordringshaver benytter "saldoprinsippet". Det innebærer at ved betaling dekkes eldste åpne fakturakrav først. Klagers betaling gjennom 2014 innebærer at klager ligger to mnd på etterskudd med betaling av felleskostnader all den tid

faktura med forfall 01.01.14 ikke er betalt. Betaling 20. juli og 20. august har gått til dekning av felleskostnader for henholdsvis mai og juni 2014. Kravet er nå betalt. Det anføres at utsendt inkassovare er i tråd med gjeldende regelverk.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken.

Saken ble behandlet på fulltallig nemndsmøte 29.04.15 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader med utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Det følger av § 17 fjerde ledd at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom reglene i blant annet inkassoloven §§ 9 og 10 er overtrådt.

Nemndavtalen har i punkt 3.2 en bestemmelse om at saken skal tas opp med selskapet og forsøkes løst i minnelighet før klage kan innsendes. Bakgrunnen for denne regelen er at inkassoselskapet skal gjøres kjent med innsigelsen og ha mulighet til å løse saken uten at saken bringes inn for Inkassoklagenemnda. I nærværende sak opplyser klager at han tok opp saken med innklagede dagen før klage ble sendt til Inkassoklagenemnda. Nemnda legger til grunn at innklagede i dette tilfellet ikke har hatt tilstrekkelig anledning til å løse saken i minnelighet før klage ble fremsatt, men at dette ikke har hatt betydning for resultatet i saken.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at både faktura og inkassovarsel er sendt til klagers oppgitte adresse og at de etter gjeldende regleverk anses som mottatt. Inkassoloven stiller ikke noe krav om at et krav skal purres før det sendes inkassovarsel. Klager når derfor ikke fram med denne del av innsigelsen. Nemnda har ikke mottatt klagers dokumentasjon på betaling av den omstridte faktura og må derfor legge til grunn at kravet ikke er betalt. Heller ikke denne del av innsigelsen fører fram.

Inkassoklagenemnda har imidlertid, rutinemessig og av eget tiltak, vurdert om fordringshavers inkassovarsel er i samsvar med gjeldende regelverk.

Inkassoloven § 9 inneholder ingen regel om at skyldner må informeres om kostnader som kan påløpe ved inkassopågang slik det fremgår av inkassoloven § 10 som gjelder betalingsoppfordring, og der det i annet ledd bokstav e fremgår det at skyldneren i betalingsoppfordringen skal varsles om at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader.

I NOU 1983:8 er kravene til spesifisering i varslene omhandlet. Det fremgår der at det ikke kan kreves at det presist angis hvilke kostnader som vil påløpe. Det er tilstrekkelig å nevne at det vil påløpe ytterligere kostnader som kan bli belastet skyldneren. Det presiseres at det ikke under noen omstendighet må oppgis uriktig høye kostnader eller gis inntrykk av at dette er kostnader skyldneren må bære uavhengig av sakens utfall. Finanstilsynet har i sin tilsynspraksis innrettet seg etter dette, og har også lagt til grunn at verken inkassovarsel eller betalingsoppfordring uforbeholdent skal gi uttrykk for at det vil påløpe inkassokostnader (etter lett eller tung sats) ved unnlatt betaling innen de lovpålagte frister. Begrunnelsen er at en skyldner som fremmer innsigelser mot kravet som han har rimelig grunn til å få vurdert, ikke er erstatningspliktig. Inkassoklagenemnda har i en rekke avgjørelser lagt denne lovforståelse til grunn når det gjelder inkassovarsler.

Etter nemndas syn er det fremlagte inkassovarslet i strid med inkassoloven, idet det må forstås slik at oversittelse av betalingsfristen uten videre vil føre til økte kostnader. Det vises særlig til at det i varselet heter "...og det vil da påløpe ytterligere omkostninger og renter".

I samsvar med etablert praksis mener nemnda at dette øker betalingspresset og utsetter klager for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd. Erstatningsplikten for de utenrettslige inkassokostnadene er da borfalt, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd in fine.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak.

Klager gis medhold og plikter ikke å betale de utenrettslige inkassoomkostningene.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda